הרי היא 6 כמנחת תמידין רבא אמר יעל

פמחבת מלמד יו משטעונה כלי ואי אפי לה

מאתמול יו איפסיל ליה בלינה תניא כוותיה

דרבא על מחבת מלמד שמעונה כלי בשמן

להוסיף לה שמן ואיני יודע כמה הריני דן

נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף

יכאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו

נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן

מה להלן לוג אחד אף כאן לוג אחד נראה

למי דומה דנין יותבש"מ מתבש"מ תדיר

י (באה חובה) דוחה שבת דוחה מומאה ואין ©

דנין תבש"ם משאינו תבש"ם או כלך לדרך זו זו דו דנין יגי"ל מיגי"ל יחיד בגלל עצמה

סו ני(יין) לבונה ואין דנין יגי"ל משאינו יגי"ל

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה

אומר ² סלת מנחה תמיד הרי היא לך כמנחת

ם תמידין מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון

אף זו ג' לוגין לעשרון ר"ש אומר ריבה כאן

שמן וריבה במנחת כבשים שמן מה להלן

שלשת לוגין לעשרון אף כאן שלשת לוגין

לעשרון או כלך לדרך זו ריבה כאן שמן

וריבה במנחת פרים ואילים שמן מה להלן

שני לוגין לעשרון אף כאן שני לוגין לעשרון

נראה למי דומה דנין מנחה הבאה עשרון

ממנחה הבאה בעשרון ואין דנין מנחה

הבאה עשרון ממנחה הבאה ב' וג' עשרונים

הא גופא קשיא אמרת בשמן להוסיף לה

שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר

במנחת נדבה שמן אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר"ש היא יו (ואילו לא נאמר

קאמר) ובדינא מאן קא מהדר יו רבי

ישמעאל סרב הונא בריה דרב יהושע אמר

כולה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה

היא והכי קאמר בשמן ילהוסיף לה שמן

דאי לקבוע יו שמן לא צריך כיון דכתיב בה

על מחבת כמנחת מחבת דמיא יו או אינו

אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא

בשמן ה"א תיהוי כמנחת חומא הדר אמר

תיהוי גמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא ⁶¹ סולת

מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה

רבה יכן אמר כולה ר"ש [ואילו לא נאמר

קאמר] וה"ק בשמן להוסיף לה שמן דאי

לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על

מחבת יו כמחבת דמיא ועד שלא יאמר

רבא אמר על מחבת מלמד שטעונה כלי. שרת מון (הוא) ואפי׳ מודדו בחלי עשרון שאינו (4) נמשח על כרחך אפייתו מיהא במחבת כלי שרת הוא: ביו] [ואי אפי לה מאתמול איפסל ליה בלינה]. דאפי׳

ונאמר במנחת כבשים שמן. (שמות כע)

ועשרון סלת בלול בשמן כתית רובע

ההין ובמנחת יו נסכי תמיד כתיב.

לישנה החרינה ונחמר במנחת נסכים

IN.

מסורת הש"ם

א) רש"ק גורס בכל הסוגיה מש"ט
יג"ל, ב) רש"ק מ"ז, ג) וויקלה דן, ג) והיה מני. ג"יק,
ו) וויקלה דן, ג) והיה מני. ג"יק,
ו) וויקלה בספר קרבן ההכרן דף עב
בי של כל הסוגיה, א) קמהדר
המ"ד אח"כ ד"ה ר' שמעשל היה
המ"ד אח"כ ד"ה ר' שמעשל היה
ב"ד או"כ ב"ד ה' שמעשל היה
ב"ד או"כ ב"ד ה' ה' שמעשל היה
ב"ד או"כ ב"ד ה' "שמעשל היה ב"ד ה' "שמעשל היה
ב"ד או"כ ב"ד ה' "שמעשל היה ב"ד ה' "שמעשל ה' "ש" ב"ד ה' "שמעשל ה' "ש" ב"ד ה' "" ב"ד ה' "ש" ב"ד ה' "ש" ב"ד ה' "" ב"ד ה' יוסיף הס"ד אח"כ ד"ה ועד שלא יאמר כו' הדר אמר קרא נמי לא לריך דמדינה נפקה הס"ד וכל"ל הח"כ ד"ה הדר המר תהה כמנחת ואילים דאע"ג דלהוסיף פרים ואינים דמע"ג להוסוף הוא לא היין אלא שני לוגין נעסרון ואלצכים קול הפידי מריכ ד"ה הדר אמר ר"ש דלא מריכ ד"ה הדר אמר ר"ש דלא והא דפרכת חביו במנחת פרים הוא דפרכת חביו במנחת פרים בין נעד מדע מדע בין מדע מדע מדע בין מדע מדע מדע בין מדע מדע מדע בין מדע הדר אמר ר" שמעות ב"א ליצר מדע ר"ה מדע המידי בין בין מדע הדר אמר ר" שמעון, ג) ל"ל דבהקטרה פשיטא מתנון, ל) כ"ר דבהקטרה פשיטה להו או ממעשה אפ"י כוי. ל"ק ס) [לקמן ק.], ע) נ"א וכה"ג אמר"י בסוף פ' שמי הלחם והא דאמרינן המם בחול אשכחינה! דאמ אפי ליה אמר כו' יקדש בכלי

תורה אור השלם

1. על מַחַבַת בַּשַּׁמֵן תַּעשַה מרבכת תביאנה תפיני מנחת

מידה ממידה השניה במרך במידה ליידה ל ּצְשִירִת הָאֵפָּה סכָת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָה בּבּקֶר וּמַחֲצִיתָה בָּעֶרֶב: ויקרא ו יג

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה רבא וכו' שאינו במנחת נסכי וכו' בן הבקר מנחה סלת: (ד) ד"ה והדר וכו' שמן והוה מני למיפרך:

גליון הש"ם

גמ' מחבת מלמר שמעונה בלי. ע' לקמן דף סג ע"ח מוספות ד"ה וכשירות:

רבינו גרשום

כמנחת תמידין שדוחה את השבת דכתיב בה במועדו. השבת דכתיב בה במועדו.
מלמד שטעונה כלי שרת דהיינו
מחבת ואי אפי לה מאתמול
איפסילה בלינה דכל דבר
שקדש בכלי נפסל בלינה חוץ
מלחם הפנים: בשמן להוסיף
לה שמן יותר ממנחת נדבה
היינור לבינו יותר מינותר ודבר
היינור לבינו יותר מינותר ודבר
היינור לבינו יותר מינותר ודבר
היינור לבינו יותר מינותר ודבר וקאמר לקמן היכי משמע האי בשמן להוסיף: במנחת כבשים שלשת לוגין לעשרון דכתיב . ביה רביעית ההין דהיינו ג' לוגין. מנחת כבשים היינו לוגין, מנחת כבשים היינו מנחת מבחים מנחת מדבה. כגון מנחת מדבה. כגון מנחת מדבה בלא נמנחת מדבה בלא עצמה בלא עצמה בלא עצמה בלא מעות בשים של תחיד: הרי אין תמיד בא משל יחיד: הרי אין תמיד בא משל יחיד: הרי אין תמיד בא משל יחיד: הרי הור, ולגין, תבשיים טימן היא אלן כמנחת תמידין אין מינות הנילוגין, תבשיים טימן היינות מינות הנילוגין, תבשיים טימן מינות היינות שורת מינות וחובה. ודוחה שבת וטומאה. יג״ל סימן. יחיד בגלל

שמן והיינו הך: ג' לוגין לעשרון. דרובע ההין יח! ג' לוגין דהין י"ב לוגין: במנחת נדבה נאמר. וויקרא ב) ויצה עליה שמו מה להלו לוג אחד כדאמר לקמן (דף פח.) למנחה ולוג שמוף). ולקמן פריך והיכי מצי למידייניה ממנחת נדבה הא הכא כתיב בשמו להוסיף והחוא שמן דהתם לאו להוסיף הוא יש! (כ): דחביתין באין תמיד בבקר ובערב ומנחת נסכים בחין חמיד עם החמיד. מנחת נדבה לא דחיא שבת וטומאה דכל קרבן שאין כ] לה זמן קבוע אינה דוחה שבת וטומאה: חביתין מנחת יחיד היא ובאה בגלל עלמה שאין באה עם הזבח: מנחת נסכים אינה טעונה לבונה בפ׳ כל המנחות באות בא (לקמן ד׳ נט.): כב] תדיר חובה טומאה שבת כג] יחיד גלל עלמה לבונה: רבי ישמעאל אומר. הואיל ולא אתיא מדינא תיתי מקרא סלת מנחה תמיד דכתיב בחביחין: ריבה כאן. כדאמרן לעיל בשמן להוסיף לה שמן וריבה במנחת נסכים שמן ג' לוגין לעשרון דהיינו ריבוי דבמנחת נדבה ליכא אלא לוג: במנחת נסכי פרים ואילים. ב' לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך ובמדבר טון והקריב על בן הבקר בדן (ג) סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין דהיינו ו' לוגין שתים לעשרון ובחיל כתיב [שם] לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין דהיינו ד' לוגין שנים לעשרון: והדר חני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן. (ד) ווהיכי מלי למיפרך בה] והא שמן דנדבה לאו להוסיף הוא אלא לקבוע לה שמן והאי בשמן להוסיף הוא דלקבוע לא נריך כדמפרש לקמן: יו[מאן תנא בשמן להוסיף ר"ם היה. דחמר בסיפח ריבה כאן שמן כו׳ בין וילפינן לטעמיה מדינא דריבה כאן שמן. ולר׳ שמעון ליכא למיפרך נילף ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא דלא סיימא ברישא משום דרבי ישמעאל אפסקיה ממאי דאמר להוסיף הוא: ובדינא. דמנחת נדבה מאן ס) קמהדר דהא ר' שמעון נפקא ליה שפיר מדינה בתרה: ר' ישמעהל. ואיהו קאמר או כלך דלרבי ישמעאל איכא למיפרך שפיר נילף ממנחת

הרי היא לך כמנחת תמידין. דכתיב גבי שנת (נמדבר כג) על עולת התמיד ופסח נמי גמרינן מועדו מועדו מתמיד תימה בין דלמד מן הלמד הוי ונראה דגלויי מילתא בעלמא הוא: אפי דה מאתמוד מנחות משקדשו בכלי נפסלו בלינה במסכת מעילה (דף ט.): ה"ג. איפסדה בדיגה. מימה דבסוף רבי ישמעאל (לחמן דף עב:) מרבינן שמי

הלחם מדכתיב מועדי ה' הכתוב קבע מועד אחד לכולן ומסיק שתי הלחם לאפייה והסבר תנור מקדש ואי אפי לה מאתמול איפסלה בלינה ואפ״ה בעי קרא וי״ל דה״א דאפי לה בתנור חול אבל הכא כתיב מחבת על כרחו לריך לעשות במחבת כלי שרת ותימה דה"נ לא בעי אלא אפייה אבל הקטרה פשיטא ליה דדחי ובכל קרבנות בעינן קרא כדפי׳ לעיל לשחיטתן ולהקטרה ובמה הלד לא ילפינן אפילו מעומר ושתי הלחם שכן באים עמהם מיני דמים וי"ל י) דכי קטרה פשיטא להו דבעינן או מתעשה אפי׳ בשבת כתנא דבי רבי ישמעאל או מהרי היא לך כמנחת תמידין דדריש אביי דשילהי האי פירקא (דף נב.) דרים ליה רבא גופיה ותימה היכי מוכח דאי אפי לה מאתמול איפסלה בלינה הא כלי שרת אין מקדשין ם אלא בזמנן וי"ל כדפי" לעיל כיון דכתיב בקרא על מחבת על כרחין בעי קידוש כלי מיהו קשיא לקמן (דף נה:) גבי שתי הלחם דהא לא כתיב תנור בקרא והיכי מוכח דאפייתן דוחה שבת ויש לומר כיון דלא דחו שבת אם כן מאתמול נמי הוי זמנן וא"ת בסוף לולב וערבה (סוכה דף מט:) גבי כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת ופריך בגמרא ונייתי במקודשת אמר זעירי אין שיעור למים ואי שדי לה במקודשת איפסלה לה בלינה ואמאי איפסל כיון דאין זמנה מאתמול בח] וי"ל דהתם שאיבת מים בלילה לאו מחוסר זמן הוא ש וכי האי גוונא במן בסוף שתי הלחם (לקתן דף נה:) דבחול אשכחינהו דקאפו אמר להו דרך חול קאפיתו אף כי היום יקדש בלינה איפסיל ליה לפי דבריהם היה אומר שהיו סבורים דומנו בחול וגם אופין אותו בכלי שרת א"נ לאחר אפייה נותנין אותו בקערות זהב כפירוש הקונטרס והיה שם בלילה ומיפסלא בלינה דלילה אין מחוסר זמן ולמ"ד (לקמן דף לה:) תנור אינו מקדש נראה לי שגם הקערות לא התקדשו: תניא כוותיה דרבא. אע"ג דכאביי נמי תניא הא אמרן דרבא נמי לא פליג עליה אלא דלא לריך: תלמוד לומר סולת למנחה

תמיד. תימה דה"כ בשמן למה לי ויש לומר דאי לא בשמן לא הוה מסתבר לאקושי לגבי שמן: והכהן

בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים יו ואילים הדר אמר דנין

ולא להוסיף ואילטריך קרא: ש)(כולה. רישא ר״י אמר והכי קאמר רישא בשמן להוסיף לה שמן ור״י קאמר ליה: דאי לקבוע לה. לוג שמן כשאר מנחות לא לריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא ידענא דלריכה שמן כמנחת מחבת): **סהא כמנחת חוטא.** והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: הדר אמר ר"י וליהוי נמי לקבוע. כדאמרת אכתי נפקא ליה מדינא נאמר כאן שמן כו': ודן דינא ולא אסיא ליה. משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג"ל מיג"ל 9כו': **ואלרכא קרא כלם מנחה חמיד.** ואתא ר"ש לחימר דל"ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **כולה**. רישא עד רבי ישמעאל אמר ואלרכא קרא סלם מנחה חמיד אתא רבי שמעון למימר ודאי להוסיף הוא ולא לקבוע ואיני יודע כמה יוסיף הדר אמר קרא נמי לא לריך דמדינא במרא נפקא: וה"ק רישה בשמן להוסיף לה שמן. סור׳ שמעון קאמר לה דאי לקבוע לה לוג שמן כשאר מנחות לא לריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא ידעינן דלריכה שמן כמנחת מחבת]: הדר אמר ⁽¹⁾רכי שמעון ההא כשאר מנחות לא לרין דכיון דכרים שמון ההא כמנחת פרים ואילים. דאף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון ⁽¹⁾הדר אמר האי דפרכת תיהוי כמנחת פרים ואילים דנין מנחה

עצמה ולבונות: וריבה במנחת כבשים שמן יותר ממנחת נדבה ⁶⁾ והכי קאמר בשמן להוסיף לה שמן אליביה דרי שמעון [היא] דקתני עצמה ולבונות: וריבה מנותר מבשים שמן יותר ממנחת נדבה ⁶⁾ והכי קאמר בשמן להוסיף לה שמן אליביה דרי שמעון [היא] דקתני ריבה און שמן ה" דהאי ה"י שמעאל הוא דקא מהדר ולא ה" שמעון, (ו"א היינו די "שמעאל) דאם לא כתב "למקשין והדר תני נאמר כאן שמן וברי דהאי ה" ישמעאל) דאם לא כתב שמן והדר ולא ה" שמעוץ לוקבוע לה שמן ולא להוסיף. שמן הוה אמיוא חיינו ה" מנמת חוטא בלא שמן אע"ג דכתייב בה מחבת להכי אייצטריך בשמן לקבוע לה שמן ולא להוסיף. הדר א"ר ישמעאל וליהוי נמי דלקבוע אתא ואפי הכי להוסיף תית מדועא ולא אתיא ואצרי במשם לוחסיף היה שמעאל (ו"ש היא) ועד שלא יאמר תמיד הרי היא כמנחת תמידין. רבא אמר בשמן להוסיף לה שמן ודינא קא מהדר כולה (ר" ישמעאל) [ו"ש היא] ועד שלא יאמר בשמן לחומיף לה שמן ודן דינא וכר:

נדבה דהא לדידיה תרוייהו לקבוע

זק: מו) שרת. מדקבעי ליה כלי ש"מ כלי שרת סולת מנחת תמיד הרי היא לד כמנחת תמיד ואמר ליה ר״ש לא צריכת תיבות הדר אמר נמ

צריך לערות בכלי חול למה לן למלאות בכלי קדש אדרבה גנאי הוא לעשות כן שלא לצורך מיהו קשה דהתם משמע דאי כלי שרת אינם מקדשים אלא לדעת היו יכולין לעשות הקנה ולשואבה בכלי שרת ולחשוב 'שלא לקדש הכלי ויאפה מאחמול ה"יל כיון דמחבה מקום אחרי דכיון דמצוה לעשות [במחבת] א"כ מצוה ממו כן לחשב שיקדש (דא"כ) למאי הילכתא אצרך רחמנא כלי אבל התם [איו] מצוה וא"צ לחשב. תו"ח: מנו גוונא אמרי סוף שתי הלחם. והא דאמרי בפ' שתי הלחם:

קבו א מיי' פ"ג מהל' ממידין ומוספין הלכה יח: קבוח ב ג מיי פי"ג מהל' מעה"ק הל' ב:

שימה מקובצת לו הרי היא לו: כ) שטעונה כלי. עיין תוסי דף סג ע״א: מאפל ליה בלינה. משמע מאחר דאיכא האי סברא אין ברץ דרות הוד השבת בפי ר' ישמעאל [די עב ע"א] מצריך [דרי] קרא לוומי בלתה דיבותים אם השתי של ב"א לוומי בלתה דיבותים אם השורים או בשורים או ברים או בר לשתי הלחם דדוחות את השבת [אפייתן ומסיק קסבר] התנור מקדש אע"ג דאית ליה נמי . האי מברא דהכא דאי אפי לה [הוה שמעינן] דצריך פנים אלא בהקטרה אבל שאר עשיות כגון . לישה ועריכה ואפיה לא הוי דענא דצריך פנים לכן איצטריך י ודבכל העשיותו בעי פנים וא״ח [דככל העשיות] בעי פנים וא"ת הא כלי שרת אינן מקדשין אלא בזמנן וא"כ אפ" אפי לה מאתמול מאי איכמת לן הא לאו זמנו הוא עד למחר וי"ל דמ"מ מוכח שפיר דרוחות [את השבת דרץ] אינן דוחות את השבת . אלא שצריך לאפות מע״ש א״כ . הוי ליה זמנו ואיפסל לה בלינה וא"ת וליסלקי אדעתייהו דלא מקדש להן כלי ולא ליפסלו בלינה [דהא כלי שרת אינו] מקדש אלא לדעת כדמשמע בפ׳ מקרש אלא לדעת כדמשמע בפי
לולב וערבה כדתנן כמעשהו
בחול כו' עד שלא לדעת וי"ל
דשאני הכא כיון דכתיב על
מחבת בשמן צריך דעת לקדש
בכלי, והקשה [מורי למה לי] על
מחבת בשמן ללמד דיטעונה כלי תיפוק ליה לפי שהיה בה שמן יהוא היה נמדד בלוג ומדות הלח ודאי נתקדשו ותירץ דאי . לאו קרא על מחבת בשמז והוי אמינא] דלא הוי נמדד בלוג של קדש אלא בלוג דחולין של קדש אלא בלוג דחולין כדי שלא תיפסל בלינה; [לשון תו"ח] איפסל בלינה קשה אין יפסול בלינה הלא אין כלי שרת מקדש אלא בזמנן וכ"ת אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל הא מוכח בפי המזבח מקדש (דף פ״ח) דאפי׳ ליפסל אין מקדשין וכ״ת דמפסל משום לילה דהוי מיום שלאחריו ואין , מחוסר זמן לבו ביום ומאי דוחקא יסלקנו בלילה ולמחר דוחקא יסכקנו בלילה וכמדר
יחודנו והכי פריך לגבי לחם
הפנים לכי מטי לילה לבי
שמשי לקדוש ולפסול ומשני
בשקדם וסלקו וי"ל ככתוב
בחנסי [ע"כ]: ז] דנין יג"ל
מיג"ל השני יודרן האחרונים
מיג"ל השני יודרן האחרונים נמחק: כ) תיבת יין נמחק: ו) כמנחת תמיד. ותיבות מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון . אף זו ג' לוגין לעשרון נמחק: ז] תיבות ואילו לא נאמר קאמר מחק: ס) מהדר אמר רב הונא י׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן . . ברוקא היא וה״ק: יג] מחבת. כמנחת מחבת דמיא. או אינו

אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בה הו"א תהוי

אמר כולה ר' ישמעאל וה"ק בשמן להוסיף לה שמן דאי

לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת

מחבת דמיא: ידן ואילים. ת"ל